

Sygn. akt **XXIII Gz 17/18**

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Skalska (spr.)

Sędziowie: SO Bernard Litwiniec

SO Aneta Łazarska

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) w W.

przeciwko M. B.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz wierzyciela, na którego przeszło uprawnienie

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt VIII GCo 965/17

postanawia:

oddalić zażalenie

SSO Bernard Litwiniec SSO Monika Skalska SSO Aneta Łazarska

Sygn. akt XXIII Gz 17/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 października 2017 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie oddalił wniosek (...) we W. o nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień prawomocnemu wyrokowi zaocznemu z dnia 5 czerwca 2003 r., wydanemu przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt XIV GC 1848/02 przeciwko M. B.. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca nie wykazał, iż nabył uprawnienie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem wydanym w dniu 5 czerwca 2003 roku w sprawie XIV GC 1848/02. W ocenie Sądu Rejonowego brak jest podstaw do uznania, że dokumenty wskazywane jako wykaz wierzytelności stanowiły w rzeczywistości integralną część przedmiotowej umowy przelewu. Poza tym dane identyfikujące wierzytelność w Załączniku nie pozwalają na jednoznaczne utożsamienie jej z wierzytelnością stwierdzoną przedmiotowym tytułem egzekucyjnym, gdyż żadna z kwot wskazanych w Załączniku nie odpowiada kwocie roszczenia zawartej w przedmiotowym tytule egzekucyjnym. Nadto w ocenie Sądu nie wykazane zostało przez wnioskodawcę, że warunek opisany w pkt. 1. 1 umowy przelewu wierzytelności się ziścił.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie wniósł wnioskodawca zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 778 § 1 k.p.c., poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że brak jest podstaw do nadania klauzuli wykonalności na następcę prawnego zgodnie z wnioskiem wierzyciela, podczas gdy spełnione zostały

wszystkie przesłanki warunkujące nadanie klauzuli wykonalności, a przejście uprawnień na wierzyciela zostało wykazane dokumentem prywatnym z podpisami urzędowo poświadczonymi. W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności do ponownego rozpoznania a także zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że wnioskodawca nie wykazał, iż nabył wierzytelność stwierdzoną wyrokiem wydanym w sprawie XIV GC 1848/02. W szczególności okoliczność ta nie wynika ze złożonej do akt sprawy umowy przelewu wierzytelności, a konkretnie odnosi się do niemożności ustalenia, czy poświadczenie podpisów osób reprezentujących sprzedawcę wierzytelności dotyczyło umowy z dnia 23 lipca 2013 r. Podpisy te zostały poświadczone notarialnie przez notariusza w dniu 19 lipca 2013 r., zaś umowa przelewu wierzytelności została zawarta w dniu 23 lipca 2013 r. Dodatkowo poświadczenie podpisów z dnia 19 lipca 2013 r. nie zawiera określenia dokumentu, umożliwiającego jego identyfikację. Na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów nie sposób bez wątpliwości uznać, iż przedmiotowe poświadczenie podpisów dotyczy umowy cesji z dnia 23 lipca 2013 r.

Ponieważ, jak słusznie zauważył Sąd I instancji, przesłanką uzyskania tytułu wykonawczego z przejściem uprawnień jest, na podstawie art.788 § 1 k.p.c., przedstawienie dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym, umowa z podpisami de facto niepoświadczonymi, nie pozwala na ustalenie, że w wyniku tejże umowy wnioskodawca nabył wierzytelność określoną we wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. Tym samym skarżący nie wykazał spełnienia przesłanek z art. 788 § 1 k.p.c., co skutkowało prawidłowym oddaleniem wniosku.

Nie ma znaczenia okoliczność podnoszona w zażaleniu, iż inny notariusz poświadczył za zgodność podpisy przedstawicieli nabywcy wierzytelności pod umową z dnia 23 lipca 2013 r., bowiem poświadczenie dotyczyło wyłącznie podpisów nabywców wierzytelności i nie odnosiło się do podpisów zbywców. Pozostaje również bez wpływu na ustalenia w sprawie niniejszej przedstawienie przez wnioskodawcę umowy przedwstępnej z poświadczonymi notarialnie podpisami zbywców wierzytelności, gdyż to umową przelewu zbyto przedmiotową wierzytelność, a nie umową przedwstępną i to umowa przelewu wierzytelności jest dokumentem kluczowym w postępowaniu prowadzonym w trybie art.788 § 1 k.p.c. Skarżący powoływał się także na to, że pełnomocnik wnioskodawcy, będący radcą prawnym, potwierdził umowę przelewu za zgodność z oryginałem. Nie zmienia to jednak faktu, że podpisy reprezentantów zbywcy wierzytelności na umowie przelewu wierzytelności nie zostały prawidłowo poświadczone. Pełnomocnik wnioskodawcy poświadczył więc za zgodność z oryginałem kopię dokumentu, który nie został sporządzony z zachowaniem wymogów z art.788 § 1 k.p.c.

Już tylko z powyższych względów brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Ponadto w przedmiotowej sprawie, w ocenie Sądu Okręgowego, wnioskodawca nie zdołał wykazać spełnienia formalnych przesłanek określonych w powołanym przepisie. Przede wszystkim należy wskazać, że nie jest możliwe zidentyfikowanie dłużnika przelewanej wierzytelności, albowiem w załączniku do umowy przelewu wskazano tylko zapisy cyfrowe mające zdaniem wnioskodawcy identyfikować przelewaną wierzytelność. Problem polega jednak na tym, że nie jest możliwe odniesienie ich do danych zawartych w wyroku zaocznym z dnia 5 czerwca 2003r., gdyż Sąd orzekający takich informacji w rozstrzygnięciu nie zawiera. Wskazuje natomiast dane osobowe dłużnika. Nie ma także akt sprawy z dokumentami uzasadniającymi żądanie w sprawie XIV GC 1848/02, ponieważ zostały one, zgodnie z prawem, zniszczone z uwagi na upływ czasu. Również nie można należności zidentyfikować z uwagi na podane kwoty albowiem kwota należności głównej opisana w przelewie różni się od zasądzonej wyrokiem zaocznym.

W tej sytuacji słusznie Sąd I instancji wskazał, że wnioskodawca nie wykazał, iż przelew wierzytelności dotyczył wierzytelności opisanej ww. nakazem zapłaty, w konsekwencji zaś nie wykazał spełnienia przesłanek z art. 788 § 1 k.p.c.

Wobec powyższego i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

SSO Bernard Litwiniec SSO Monika Skalska SSO Aneta Łazarska